

МЛАДЕЖТА СВИРИ

Концерт на младежкия симфоничен оркестър

Свиреха общо 100 млади музиканти — това бяха деца и младежи, но тяхното сериозно отношение, съсредоточаването върху големите задачи, които им постави многостранната и пълна с изисквания програма, и особено тяхната всеодейност към музиката, премахват разликата във възрастта. Напрегнатата стойка на тялото изразява ваше старание и нямаше никак ва следа от уморена рутинна, която е характерна за професионалните оркестри.

Дисциплинирани — ту преподаватели, ту импулсивни — така се изразява техният диригент и учител по майсторство Стефан Вачев. Този образ направя извънредно голямо впечатление още в началото на концерта и четвите контури се усилваха още през следващите два часа, така че незабравимото и пълно с наслада преживяване порасна.

В музикално и техническо отношение избраната програма изисква цялостно отдаване на тези млади музиканти, които се намират все още в процеса на узряване и не могат да изходжат от затвърдената позиция на опитните професионални оркестри, за да изпълнят поставените задачи и свързаните с това проблеми на техниката на свирене, както и на музикалното оформяне на израза. Към всичко казано досега, трябва да прибавим и това, че промененият състав на училищните поради застъпване на средното образование дава постоянно регенериране на оркестъра. Тогаво трябва отново да се започва, да се изглажда стила и така да се постигне шоансиране, да се изпроб-

ват всички подробности от техниката на оркестъра.

Каква благоприятна изходна база за по-късното усвояване на професията предлага Русе с всеки участник в такъв колектив като този младежки оркестър.

Как се оформиха поотделно частите на програмата в целия преди обел?

Интензивните и пълни със силата на кантилените придалоха на увертюрата в ре минор от Георг Фридрих Хендел едно изящество на звука, който ни можахме да чуем.

Изпълнена фино, динамично диференцирано, интерпретацията предаде прекрасния тържествен характер и живот, който на лъчва тази музика.

Здравко Михайлов, солистът на Концерт за валдохорна и оркестър от Ян Ших показа висока степен на техническо майсторство, цветно моделиране на тона и музикален елан, който оркестърът се стремеше да усили още повече, така, че диригентът трябваше да го затърка.

С любимото си симфонично произведение (поема) на Бедржих Сметана от цикъла „Моего Отечество“ оркестърът постигна преди паузата своя пълна злогей. Тук изпълня явяво любовта към свиренето у тези млади хора: о капризно шушнеещи мотив на повода, разгръщания се поток, приветливата оватбена полка, може би неостатъчно вълшебния сребърен звън на мечталцата, обляна от светлината на месеца при-рода, избухващата сила на звука на бушуващите вълни и приветливия поздрав на Прага, както я послед-

валия ефектно край. Едно острижение, което би правило оркестъра на професионален оркестър.

При пресъздаването на Алажио от Кюркчийски ансамбълът доказа своя заслужаващ уважение спектър от тонове при оформянето на израза, сериозното отношение към съвременната музика. А при Тръкийски танци от Петко Стайнов всички се готвяха ствуаха в стихията си. Богата на цветове и непосредствено действаща бе шеговитата сцена с мечините, а също и бързата ръчечница.

Распосия № 1 на Джордже Енеско — обичаното навярно в целия свят като най-известно румънско музикално произведение — едно блестящо изпълнение на оркестъра, създаде финала на концерта. Изискванията, които бяха поставени особено в първата част на произведението по отношение на органичното преминаване на преходите и вътрешната динамика, младият ансамбъл естествено не можеше да изпълни всецяло и въпреки това всяко детайлно критично излюбодене трябва да отстъпи на зделен план през възторга, който възникна от желанието и сериозното, истинско старание на всички участници да бъдат творци на музиката.

На мен ми остава — наред с хубавото впечатление, което ме отпаса в моята родина, да предам на този надежден ансамбъл моите пожелания за по-нататъшно добро развитие и израстване.

Рут БРЕННЕКЕ,
музиколог, редактор
в Берлинското радио